

Sostenibilitat s'escriu amb R

Xavier Casanovas

Coordinador de Rehabilitació i Medi ambient al CAATEEB

■ ■ Els passats 1, 2 i 3 de març, es va celebrar a Londres una nova edició d'*Ecobuild*. Un saló que, malgrat la crisi, cada any ha anat incrementant substancialment l'oferta i els visitants de l'edició anterior, fins esdevenir el més gran saló en construcció sostenible arreu del món, amb més de 1.300 expositors i més de 50.000 visitants professionals.

Ecobuild, es recolza en tres potes essencials i ben equilibrades: d'una banda la component expositiva en la qual es mostren materials i productes comercials i també una bona representació d'organitzacions del sector; d'altra banda, un seguit de demostracions pràctiques de productes que tenen un gran atractiu per als visitants, tot això es complementa amb una gran oferta de conferències, seminaris i presentacions tècniques de productes i serveis.

Pel que fa a la part expositiva i de demostracions, l'energia era l'element clau. L'energia vista des de múltiples vessants: el control, l'estalvi (l'aïllament, sistemes eficients...), la producció (essencialment fotovoltaica) tot plegat orientat clarament a la rehabilitació dels edificis existents. També hi havia una oferta important d'integració de la biodiversitat a la ciutat i una gran oferta amb demostracions de *low tech*, amb materials naturals i tradicionals (fusta, palla, llana, terra, pedra en sec...)

El que més sorprèn d'*Ecobuild* és la seva oferta de taules rodones i seminaris gratuïts, amb més de 130 sessions i 750 ponents de molt alt nivell que omplien els tres dies amb una mitjana de 10 sessions simultànies. És aquí on es feia palès que sostenibilitat s'escriu amb R. Davant la gran inquietud que s'està vivint a la Gran Bretanya respecte al canvi climàtic, l'aposta del Govern, dels professionals i de la indústria de la construcció és clara: rehabilitació energètica del parc existent. La majoria de debats es van centrar en aquest tema i en la forma d'eliminar les barreres que avui no permeten anar tan ràpid com caldria, des de plantejaments conceptuals fins a aplicacions concretes.

El sector del futur

Més enllà dels interessants i variats continguts tècnics que es van presentar en els seminaris, van resultar molt enriquidores les taules rodones on sota la batuta d'un moderador (periodista expert) ponents de la màxima categoria social, del sector i fins a tres o quatre ministres, van encetar uns veritables debats als que els "mediterranis" no hi estem avesats. Es deien les veritats i es confrontaven opinions respecte a com cal actuar per millorar el sector, davant d'un públic professional expectant i participatiu. Una lliçó de democràcia pels qui estem acostumats a les taules "políticament correctes". Van ser aquests debats els que van reforçar la idea de què amb la rehabilitació energètica tothom hi guanya, ja que reduïm la factura del consum, reduïm les emissions de CO₂ i incrementem el valor de l'habitatge. També es va insistir en què estem parlant del sector del futur, ja que en un moment de depressió segueix creixent i té un gran potencial de creació de nous llocs de treball. En definitiva, tothom coinci-

dia en la necessitat d'una aposta rehabilitadora i sostenibilista forta, com a país, tant pels seus beneficis socials i econòmics com pels mediambientals. Res de nou. Res que no hagués sortit en els debats del Congrés R+S=F, si bé ratificat per unes personalitats polítiques i professionals que poden donar-li una major credibilitat.

Una cosa sí que em va deixar preocupat. ¿Com pot ser que en un país modèlic, que fa molts anys que treballa intensament en rehabilitació i uns vint en sostenibilitat (han estat pioners a Europa en ambdues disciplines) es puguin donar aquests debats i plantejar la urgència de fer un pla de xoc per fer front al canvi climàtic ja que cal afrontar la rehabilitació energètica de més de 25 milions d'habitatges a curt termini, ja que estan lluny

Amb la rehabilitació energètica tothom hi guanya, ja que reduïm la factura del consum, reduïm les emissions de CO₂ i incrementem el valor de l'habitatge

d'assolir la dinàmica necessària? ¿Com pot ser que en un país on tenen tanta experiència en el tema estiguin exigint al govern canvis legislatius importants d'uns models que per a nosaltres són quasi un somni? Ho estan fent i segur que trobaran el camí. La meua preocupació venia perquè ara i aquí, encara no sabem com sortir-nos-en amb un sector totalment escoracat en un passat que mai més tornarà. En un país on ningú s'atreveix a definir i organitzar el nou model, tot esperant que s'arreglarà tot sol. Professionals, empreses, administracions! o som nosaltres qui ens anticipem o (igual que amb la crisi financera) vindran de fora a dir-nos el que hem de fer i llavors potser no ens agradi el que ens exigeixen, però haurem fet tard. ■